

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Кж.1.бр. 694/2023
20.03.2024. године
НИШ

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Зорана Поповића, као председника већа, Весне Стевановић и Александра Перуновића, као чланова већа, са записничаром - судијским помоћником Зораном Ђурђевићем, у кривичном предмету против оптуженог [REDACTED] из [REDACTED] због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. у вези ст. 1. КЗ у вези чл. 61. КЗ, оптуженог [REDACTED] из [REDACTED] због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ, у саизвршилаштву у вези чл. 33. КЗ, оптуженог П [REDACTED] С [REDACTED] из Ниша и оптуженог Б [REDACTED] С [REDACTED] из Београда, због продуженог кривичног дела праће новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ, као саизвршиоци у вези чл. 33. КЗ и оптуженог М [REDACTED] С [REDACTED] из Ниша, због продуженог кривичног дела праће новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ у помагању, у вези чл. 35. КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Нишу, оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца Живковић Љиљане и Живковић Милене, адвоката у Нишу и Драгана Палибрка, адвоката у Београду, које су изјављене против пресуде Вишег суда у Нишу К.бр. 124/15 од 27.12.2022. године, у седници већа одржаној у смислу чл.447. ст.2. ЗКП, у присуству оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца адвоката Милене Живковић и адвоката Драгана Палибрка, оптуженог Б [REDACTED] С [REDACTED] и његовог браниоца адвоката Ирене Ђурђевић, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Нишу, дана 20.03.2024. године, донео је већином гласова

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ

Кж.1.бр. 694/2023

20.03.2024. године

Н И Ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Зорана Поповића, као председника већа, Весне Стевановић и Александра Перуновића, као чланова већа, са записничаром - судијским помоћником Зораном Ђурђевићем, у кривичном предмету против оптуженог [REDACTED] из [REDACTED] због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. у вези ст. 1. КЗ у вези чл. 61. КЗ, оптуженог [REDACTED] из [REDACTED] због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ, у саизвршилаштву у вези чл. 33. КЗ, оптуженог П [REDACTED] С [REDACTED] из Ниша и оптуженог Б [REDACTED] С [REDACTED] из Београда, због продуженог кривичног дела праће новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ, као саизвршиоци у вези чл. 33. КЗ и оптуженог М [REDACTED] С [REDACTED] из Ниша, због продуженог кривичног дела праће новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. у вези ст. 1. у вези чл. 61. КЗ у помагању, у вези чл. 35. КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Нишу, оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца Живковић Љиљане и Живковић Милене, адвоката у Нишу и Драгана Палибрка, адвоката у Београду, које су изјављене против пресуде Вишег суда у Нишу К.бр. 124/15 од 27.12.2022. године, у седници већа одржаној у смислу чл.447. ст.2. ЗКП, у присуству оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца адвоката Милене Живковић и адвоката Драгана Палибрка, оптуженог Б [REDACTED] С [REDACTED] и његовог браниоца адвоката Ирене Ђурђевић, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Нишу, дана 20.03.2024. године, донео је већином гласова

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба ВЈТ у Нишу и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.124/15 од 27.12.2022.године у ставу I и II изреке.

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] а и његових бранилаца, УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.124/15 од 27.12.2022. године у ставу III изреке и предмет у том делу враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр. 124/15 од 27.12.2022. године, ставом I изреке оптужени П [REDACTED] С [REDACTED] ић је на основу чл. 423. ст. 1. тач. 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је учинио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. КЗ у вези чл. 61. КЗ, у саизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ. По истом основу ослобођени су од оптужбе и оптужени П [REDACTED] С [REDACTED] и Б [REDACTED] С [REDACTED] да су као саизвршиоци учинили продужено кривично дело прање новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. а у вези ст. 1. КЗ, у вези чл. 61. КЗ, у вези чл. 33. КЗ, као и оптужени С [REDACTED] М [REDACTED] да је учинио продужено кривично дело прање новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2, а у вези ст. 1. КЗ у вези чл. 61. КЗ у помагању у вези чл. 35. КЗ, док је оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] оглашен кривим да је учинио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. у вези ст. 1. КЗ, у вези чл. 61. КЗ у саизвршилаштву у вези чл. 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју је урачунато и време проведено у притвору од 27.01.2015. године до 18.02.2015. године и време трајања мере забране напуштања стана од 18.02.2015. године до 11.03.2015. године.

Истом пресудом одбијен је предлог ВЈТ Ниш да се оптуженом И [REDACTED] Н [REDACTED] изрекне мера безбедности забране обављања позива, делатности и дужности у трајању од пет година, а оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] обавезан је да на име паушала плати 20.000,00 динара Вишем суду у Нишу у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а оштећени "Југоисток" Ниш упућен је на парницу ради

контрпретстава

Апелациони јавни тужилац је у поднеску Ктж. 790/23 од 14.09.2023. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, побијана пресуда укине и предмет првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалбе оптуженог И [REDACTED] и бранилаца оптужених одбију као неосноване.

Апелациони суд је у седници већа коју је одржао у смислу чл.447. ст.2. ЗКП, у присуству оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца адвоката Милене Јанковић из Ниша и адвоката Драгана Палибрка из Београда и браниоца оптужених [REDACTED] С [REDACTED] и М [REDACTED] С [REDACTED] адвоката Ирене Ђорђевић из Ниша, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Нишу, размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, па је имајући у виду предлог Апелационог јавног тужиоца и речи са седнице већа, одлучио као у изреци ове пресуде.

У односу на део побијане пресуде којом је у ставу I изреке оптужени П [REDACTED] С [REDACTED] на основу чл. 423. ст. 1. тач. 2. ЗКП ослобођен од оптужбе, жалбом Вишег јавног тужиоца указује се да је изрека пресуде противречна сама себи, а да су разлози пресуде противречни изреци и нејасни. Апелациони суд је ове жалбене наводе оценио неоснованим јер изрека пресуде и дати разлози не садрже противречности на које се жалбом указује, а разлози пресуде о свим чињеницама које су предмет доказивања, као и разлози из којих је првостепени суд ослободио од оптужбе оптуженог П [REDACTED] С [REDACTED] (стр. 98 пресуде) су довољни и јасни и Апелациони суд их у потпуности прихвата и на њих упућује.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања жалбом јавног тужиоца се оспорава правилност чињеничних закључака првостепеног суда у погледу одлучних чињеница везаних за постојање предметних кривичних дела и кривице оптужених. Указује се да је због погрешне оцене изведених доказа чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено и врши

евојена оцена изведених доказа уз закључак да је оптуженог требало огласити кривним за оба кривична дела и осудити по закону.

Супротно томе, Апелациони суд налази да је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге о томе због чега сматра да није доказано да је оптужени П. С. извршио кривично дело, налазећи да је поступао као одговорно лице да није имао својство службеног лица што је битно обележје кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359. КЗ које се примењује од 15.04.2013. године (предметно кривично дело је раздвојено на кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 КЗ и кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 КЗ.), па како је у конкретном случају радња дела извршена током децембра месеца 2012. године, октобра и новембра месеца 2013. године и крајем 2013 и током прве половине 2014. године, правилно првостепени суд налази да се ових разлога не може применити одредба чл. 359 КЗ, која је важила до 14.04.2013. године у односу на оптуженог П. С. Јаљковића, па стога нема ни његовог саизвршилаштва код предметног кривичног дела.

По налажењу Апелационог суда првостепени суд је у ставу II изреке побијане пресуде, на основу чл. 423. ст. 1. тач. 2. ЗКП, ослободио од оптужбе оптужене П. С. Јаљковића и Б. С. Јаљковића да су учинили продужено кривично дело прање новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2. а у вези ст. 1. КЗ, у вези чл. 61. КЗ, као саизвршиоци у вези чл. 33. КЗ, а оптуженог М. С. Јаљковића да је учинио продужено кривично дело прање новца из чл. 231. ст. 6. у вези ст. 2, а у вези ст. 1. КЗ у вези чл. 61. КЗ у помагању у вези чл. 35. КЗ.

Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да тиме што је оптужени П. С. ослобођен оптужби да је починио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ, нема ни кривице тог оптуженог, као ни оптужених Б. С. Јаљковића и М. С. Јаљковића за кривично дело прање новца чл. 231 КЗ који је важио у време извршења кривичног дела. Имајући у виду да наведена одредба садржи у себи основни императивни услов да имовина која се ставља у финансијске токове потиче од вршења кривичног дела, то

је са становишта Апелационог суда у конкретном случају у односу на оптужене П. [REDACTED] и Б. [REDACTED] Ст. [REDACTED] и М. [REDACTED] Ст. [REDACTED], било нужно најпре утврдити и доказати да предметни новац потиче од вршења каквог кривичног дела (продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ.) које је у конкретном случају стављено оптуженом П. [REDACTED] Ст. [REDACTED] на терет и да је исти као такав предмет прања новца, о чему првостепени суд даје јасне разлоге због чега налази да су оптужени П. [REDACTED] Ст. [REDACTED], Б. [REDACTED] Ст. [REDACTED] доказали да су извршене уплате потицале из других извора редовног пословања, различитих пројеката, који су финансирани из иностранства, да су трошкови били предвиђени буџетима ових пројеката и да су представљени у трошковима ових пројеката, док оптужени М. [REDACTED] Ст. [REDACTED] као књиговођа, није био у обавези да цени целисходност састављања ових налога, већ је имао обавезу само да их законито сачини, што је учинио, па Апелациони суд овако даје разлоге првостепеног суда прихвата и на њих упућује.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца, правилно првостепени суд изоставља радњу извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ, у вези чл. 61 КЗ, описаног под тачком 1. оптужнице у односу на оптуженог И. [REDACTED] Ст. [REDACTED], налазећи да није доказано да су дупло плаћене услуге [REDACTED].

Наиме, у оптужници се наводи да је „Дим група“ доставила профактуре, а затим и фактуре за наплату својих услуга, те да је плаћено 5.467.392,00 динара за наводно извршене услуге по уговору о делу бр.7257/13 од 23.08.2012. године, а првостепени суд правилно закључује да профактуре не могу представљати основ за плаћање јер се ради о понуди да се обави одређени посао, а да је основ за плаћање фактура. Наведено, уз чињеницу да нико од сведока није потврдио наводе оптужбе да су ови послови двоструко плаћени јер се ради о две различите врсте услуга - дефинисање корективних и превентивних мера и њихово отклањање, уз неспорну чињеницу да су сви директори огранака потврдили да су послови који су наведени у уговору обављени и да они нису имали примедби на обављене послове а да су одбили да плате јер нису уговорна страна и да су из тих разлога вратили фактуре и профактуре

и да је ПД „Југоисток“ уредно вратио менице издаваоцу ПД „Цим групи“ након што је утврдио да су услуге извршене, потврђује правилност правних закључака првостепеног суда, као и правилност датих разлога побијане пресуде.

Међутим, основано се жалбама оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1. тач.11. ЗКП, јер је изрека побијане пресуде неразумљива у ставу III којим је оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл. 359. ст. 3. КЗ у вези чл. 61. КЗ, у саизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ. Ово стога што изрека побијане пресуде у ставу III садржи опис радњи извршења оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] које предузима у множини у саизвршилаштву са другим лицима, док се у последњој реченици уводног пасуса у ставу III изреке наводи да је предметно кривично дело извршено у множини „тако што су свесни обележја и забрањености дела и хтели његово извршење“, остављајући нејасним ко су лица са којима је оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] заједно учинио кривично дело, пошто је једино оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] осуђен побијаном пресудом, док су сви остали оптужени ослобођени оптужбе.

Основано се жалбама оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438. став 2. тачка 2.ЗКП, да је изрека пресуде је противречна сама себи и разлози пресуде противречни изреци, а у том делу пресуде уопште нису наведени разлози о одлучним чињеницама.

Наиме, у осуђујућем делу побијане пресуде у својој изреци првостепени суд огласио је кривим Новаковић Игора да је у својству службеног лица, у периоду од 21.12.2012. године до 19.03.2014. године, као директор ПД „Југоисток“ ДОО Ниш, искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница својих службених овлашћења, омогућио прибављање имовинске користи привредном друштву „Цим - груп“ ДОО Ниш, у укупном износу од 17.398.262,00 динара, а истовремено нанео имовинску штету ПД „Југоисток“ ДОО Ниш у укупном износу од 18.163.302,00 динара, да је током октобра и новембра месеца 2013. године, у току спровођења поступка

јавне набавке ЈН 19/13 везане за „Интерни аудит“, без спроведеног поступка јавне набавке и без закључења уговора о делу, наложио исплату испостављених фактура ПД Цим групе које су реализоване дана 24.01.2014. године у висини од 6.317.760,00 динара са обрачунатим ПДВ-ом, да је крајем 2013. године и током прве половине 2014. године, након што је оптужени И [REDACTED] Н [REDACTED] донео као директор ПД „Југоисток“ доо Ниш одлуку број 11863/2 од 26.11.2013. године о покретању поступка јавне набавке у отвореном поступку ЈН 24/13 ради набавке услуга везаних за послове на унапређењу Интерне провере ИМС и послове на управљању документацијом ИМС, наложио да се за обављање напред наведених консултантских услуга без спроведеног поступка јавне набавке и без закључења уговора о делу, ангажује ПД „Цим група“ из Ниша која је у означеном периоду спровела поступке и одлуке у ПД „Југоисток“, након чега је ПД „Цим група“ на име новчане накнаде за ангажовање својих овлашћених лица и обављане послове ПД „Југоисток“ испоставило фактуре у укупној вредности од 19.332.462,00 динара са обрачунатим ПДВ-ом, које су по налогу оптуженог у периоду од 13.01.2014. године до 13.03.2014. године у целости реализоване и исплаћене ПД „Цим групи“.

И по налажењу овога суда, основано се указује жалбама оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца, да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, јер првостепени суд није правилно утврдио висину штете која је настала за ПД „Југоисток“ радњама оптуженог описаним ставом III тачкама 1. и 2. изреке пресуде, јер до висине износа штете долази самосталним обрачуном простим одузимањем износа понуде од 286.920,00 динара понуђача „Института за истраживање и пројектовање у привреди Београд“ и износа од 6.317.760,00 динара са обрачунатим ПДВ-ом које је за обављене послове ПД [REDACTED] платило ПД „Цим групи“, да притом првостепени суд понуду „Института за истраживање и пројектовање у привреди“ узима као неспорно тржишну, иако она то није, јер се ради о претпостављеној цени радова.

У конкретном случају основано се жалбама оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] и његових бранилаца указује је у конкретном случају пропуштено од стране првостепеног суда да се одговарајућим вештачењем утврди колика је тржишна

вредност наведених послова узимајући у обзир вредност изведених радова код ПД „Бетонетек“ у претходним годинама, те да на исти начин првостепени суд поступа и у односу на другу радњу извршења кривичног дела оптуженог И [REDACTED] Н [REDACTED] описану у ставу III. тачки 2. изреке побијане пресуде, пропуштајући да одговарајућим вештачењем утврди колика је вредност наведених послова из јавне набавке и упушта се у самостални обрачун висине штете коју је претрпео [REDACTED] [REDACTED] коју потом одређује у износу од 12.132.462,00 динара, иако за то не поседује стручна знања.

Због погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања правно закључивање првостепеног суда се за сада не може прихватити као правилно као ни примена кривичног закона, што је условило укидање побијане пресуде, а због чега жалба Више јавног тужиоца у Нишу због одлуке о кривичној санкцији није посебно испитивана.

У поновљеном поступку првостепени суд је у обавези да поступи по примедбама овог суда и да утврди одговарајућим вештачењем, колика је тржишна вредност радова код [REDACTED] а који су морали бити предмет јавне набавке, на основу чега ће се одредити и висина штете, а да затим изведе и све друге потребне доказе и исте цени, да се о сваком доказу изјасни по питању његове доказне вредности, да ли одређени доказ прихвата или не и из којих разлога одређену одлучну чињеницу сматра утврђеном тако да ће на основу резултата поновног поступка првостепени суд бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Због свега изнетог, Апелациони суд у Нишу је на основу чл. 457 и 458. ст.1.ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 20.03.2024. године, Кж.1.бр. 694/2023

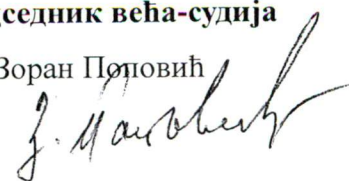
Канцелар-судијски помоћник

Зоран Ђурђевић

Председник већа-судија

Зоран Поповић

Судија известилац

Александар Перуновић

